

Uchwała Nr 67/V/94

238

Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim
z dnia 22 grudnia 1994r.

w sprawie zmiany zasad sprzedaży lokali mieszkalnych.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 9 lit "a" ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16 poz. 95, Nr 32 poz. 191, Nr 34 poz. 199, Nr 43 poz. 253, i Nr 89 poz. 518, z 1991r. Nr 4 poz. 18 i Nr 110 poz. 473, z 1992r. Nr 85 poz. 428 i Nr 100 poz. 499 oraz z 1993r. Nr 17 poz. 78) w zw. z art. 21 ust. 7 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz.U. z 1991r. Nr 30 poz. 127, Nr 103 poz. 446 i Nr 107 poz. 464, z 1993r. Nr 47 poz. 212 i Nr 131 poz. 629 oraz z 1994r. Nr 27 poz. 96, Nr 31 poz. 118, Nr 84 poz. 384, Nr 85 poz. 388, Nr 89 poz. 415 i Nr 123 poz. 601)

Rada Miejska

uchwala, co następuje :

§ 1

W uchwale Nr 9/1/93 Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim z dnia 22 lutego 1993r. w sprawie określenia zasad sprzedaży lokali oraz sprzedaży lub oddawania w wieczyste użytkowanie części ułamkowych gruntu niezbędnego do racjonalnego korzystania z domów mieszczących te lokale - wprowadza następującą zmianę :

w § 1-ym ust. 3 otrzymuje brzmienie:

" § 1. 3. Pozostała część należnej kwoty na wniosek nabywcy może być rozłożona na raty miesięczne lub kwartalne przez okres do 10 lat bez oprocentowania"

§ 2

Uchwała podlega ogłoszeniu przez rozplakatowanie obwieszczeń w miejscach publicznych.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY

Rady Miejskiej

Eugeniusz Gpychał

W dniu 2 lipca 1994r. Sejm RP uchwalił ustawę o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych, zwaną dalej ustawą (Dz.U. nr 105 z 11 października 1994r. poz. 105). Podstawą do prac legislacyjnych był projekt rządowy ustawy, wniesiony jeszcze w roku 1993 (jako pilny).

W dalszym biegu procesu legislacyjnego Senat RP ustawę odrzucił, po czym Sejm przyjął ją wymaganą większością głosów. Prezydent RP nie uwzględnił wniosku Związku Miast Polskich o skorzystanie z prawa veta i podpisał ustawę w dniu 21 września br.

Przepisy art. 4 i 45 ustawy nakładają na gminy nowe, obowiązkowe zadania własne w sposób niezgodny z :

1. artykułem 73 ustawa konstytucyjnej z dnia 17 października 1992r. (Dz.U.Nr 84, poz. 426) który w ustępie 2 stanowi, iż "źródła dochodów jednostek samorządu terytorialnego w zakresie zadań publicznych są gwarantowane ustawowo".
2. utrzymanym w/wym ustawą artykułem 1 Konstytucji RP, z którego wypływa zasada pewności prawa.

Naruszenie powyższych zasad konstytucyjnych nastąpiło, ponieważ:

1. Nałożono na gminy nowe (art. 4 i art. 45 ust. 1 ustawy), własne zadania publiczne bez ustawowego zagwarantowania środków finansowych na ich wykonanie. Ustawa określa - w postaci dotacji celowej - część źródeł finansowania nowych zadań w ustępach 2 i 3 art. 45. Ustęp 2 ustanawia pierwszy limit tych źródeł (w granicach kwot określonych na ten cel w ustawie budżetowej) Ustęp 3 stanowi delegację dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia, które "określa zasady i tryb ustalania oraz przekazywania gminom z budżetu państwa dotacji, o których mowa w ust. 2"

po pierwsze: delegowanie uprawnień do faktycznego ustalenia źródła sfinansowania nowego zadania własnego gmin Radzie Ministrów jest niezgodne z brzmieniem ust. 2 art. 73 ustawy konstytucyjnej.

po drugie : wydane w oparciu o powyższą delegację rozporządzenie Rady Ministrów :

- a) ustala wielkość dotacji celowych w sposób wyłączający niektóre gminy z możliwości ich otrzymania,
- b) postanawia, że - w zależności od "zasobności" gminy (wielkości jej dochodów podatkowych) - gmina musi ze swych dotychczasowych dochodów przeznaczonych na realizację dotąd nałożonych zadań publicznych, pokryć znaczną część (o ile nie całość) wydatków na wypłatę dodatków mieszkaniowych (5, 8 lub 10 % swych dochodów podatkowych).

Faktycznie więc rozporządzenie Rady Ministrów przenosi na gminy całość lub większą część obciążeń finansowych, związanych z realizacją nowego zadania, bez przyznania nowych źródeł finansowania na ten cel. Tymczasem z brzmienia ustępu 2 artykułu 73 ustawy konstytucyjnej wynika, także naszym zdaniem zasada

adekwatności źródeł dochodów do zakresu realizowanych zadań publicznych.

2. Nałożenie na gminy nowych zadań własnych bez wskazania źródeł ich sfinansowania nastąpiło z naruszeniem art. 9 Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego, podpisanej i ratyfikowanej przez Polskę w roku 1992 zwłaszcza z ust. 2 tego artykułu, który ustanawia zasadę adekwatności zasobów finansowych gmin do zakresu przydzielonych im przez ustawy zadań. Nieuwzględnienie zasady ustanowionej przez ratyfikowany przez Polskę akt prawa międzynarodowego stanowi naruszenie zasady pewności prawa, wpływającej z art. 1 Konstytucji RP.

Ponadto naruszenie zasady pewności prawa nastąpiło poprzez nadanie gminom jako własnych, nowych zadań publicznych (art. 4 i 45 ust. 1 ustawy), nieujętych , a nawet pozostających w sprzeczności z treścią art. 7 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym, który w ust. 1 p. 7) wymienia "komunalne budownictwo mieszkaniowe" jako jedyne zadanie własne gminy z zakresu mieszkalnictwa.